

lig vel maa huffe paa, at, om det end staaer i hans Magt at forhindre, at der kommer en Person, som han ikke synes om, staaer det dog ikke i hans Magt at bortforpagte Gaarden indenfor den tilbageværende Deel af Fæstetiden, men han skal bortforpagte den paa 50 Aar, og han er, vel at mærke, ikke berettiget til at tage noget Slags Recognition og ikke berettiget til, gjennem en saadan, at skaffe sig en Godtgjørelse for de Udlæg, han maa gjøre ved Auctionen, for at blive af med den nuværende Forpagter. Jeg maa altsaa fraraade ærede Medlemmer at stemme for Forslagene under Nr. 4 og 5, ligesom ogsaa for det dermed i Forbindelse staaende Forslag under Nr. 10, idet jeg virkelig ikke skjønner rettere, end at der, fordi man ikke er istand til gjennem Lovregler her at udtømme alle Forholdets juridiske Sider, dog en tilstrækkelig Grund til at tage dem frem og ordne dem saaledes, som man, efter hele Tankegangen hos Bondestanden, maa ansee det for rigtigst, nemlig saaledes, at der kan sikkes Forpagterne Ret til ved Testamente at kunne disponere over deres Forpagtning til Fordeel for deres Slægt. Jeg tror ikke, at det er forstandigt at lade det staae hen som Noget, der skal uddanne sig i Praxis, saameget mere, som det jo er vitterligt, at Praxis i den Henseende er overmaade forskjellig. Jeg anseer det for at være af Bigtighed, ikke blot for den vedkommende Forpagters Slægt, men ogsaa for Staten i det Hele taget, at denne Ret sikkes Slægtningene, selv dette Ord taget i en meget viid Betydning, men videre tror jeg ikke, at man skal gaae, idetmindste ikke i Diebliffet, ved dette Lovforslag. Jeg kommer nu nærmere til Spørgsmaalet om Forholdet til Slægten, og dette ligger indenfor den Ramme, som man i det andet Thing har været villig til at gaae ind paa. Jeg tør altsaa antage, at selv om man vil udvide dette Punkt noget, vil det dog ikke møde nogen uovervindelig Modstand eller fremkalde saadanne Vanffeligheder, som kunde sætte Lovens Tilendbringelse i Fare. Jeg skal derfor erklære, at jeg for mit Vedkommende ikke finder Noget at erindre mod det af det ærede Medlem for Svoro Amt's Ade Balgfreds (Holfstein), ogsaa kaldet

Conseilspræsidenten, stillede Forslag under Nr. 7 saa lidt som mod det af ham under Nr. 9 stillede Forslag. Man vil see, at der ved Endringsforslaget under Nr. 7 gives Forpagteren Ret til at disponere over Gaarden ved Testamente, altsaa i Tilfælde af hans Død, hvorimod Lovforslaget kun giver Vedkommende Ret til at disponere over den i levende Live, og at ved Endringsforslaget under Nr. 9 udvides Slægten til at omfatte ikke blot Sværdssiden, men ogsaa Spindessiden; idet jeg for mit Vedkommende maa sige, at det ikke forekommer mig, at de Chancer, som Godseiere kan løbe ved maastee at faae en ubehagelig Sviger søn til en af Forpagterens Døtre eller Datterdøtre, ikke kan komme i Betragtning ligeoverfor Slægtens Conservering og fulde Nydelse af de Rettigheder, som Stamfaderen har erhvervet, kan jeg altsaa ikke finde Noget at erindre mod at vedtage Endringsforslagene under Nr. 7 og 9. Det forekommer mig desuden, at Forslaget under Nr. 9 har et Fortrin, idet det tager Hægtfællen med, da der utvivlsomt kan være Tilfælde, hvor det kan være af Interesse for Vedkommende at kunne disponere over Gaarden, navnlig ved Testamente til Fordeel for sin Hægtfælle. Forsaavidt det ærede Thing maatte vedtage Endringsforslaget under Nr. 9 a, vil der jo ikke blive Spørgsmaal om Forslaget under Nr. 9 b, hvilket forøvrigt fra min Side heller ikke skulde møde nogen Modstand. Hvad Endringsforslaget under Nr. 11 angaaer, da er der saavel til dette som til Endringsforslaget under Nr. 4 af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Balgfreds (Chr. Niemestad) stillet nogle Underendringsforslag, som han allerede har motiveret. Jeg skal dertil kun føie, at jeg maa finde, at de til Nr. 4 og 11 stillede Underendringsforslag fortjene anbefaling, idet der som sagt kan være Tilfælde, hvor Forpagtning kan være tilladelig og lovlig — ja der, fandtes jo under en noget tidligere Tids Tilstande en fuldstændig Lovhjemlet Ret til at bortforpagte paa eet Aar, nemlig naar det ikke havde været muligt at faae en dygtig Fæster paa billige Vilkaar, men jeg erkjender, at dette er noget, som nu ikke vil kunne indtræffe — men der kan